

Rožmberský

zpravodaj červenec a srpen 2022 | ročník I | neprodejné

Foto: Bc. Jana Adamko

Blíží se podzimní volby

V letošním roce se opět chystáme k volbám. Ve dnech 23. a 24. září proběhnou volby komunální, tedy volby do zastupitelstev obcí, a první kolo voleb senátních, tedy volby do senátu parlamentu České republiky. Následně pak 30. září a 1. října druhé kolo senátních voleb.

Podívejme se stručně na to, co nás čeká v rámci voleb komunálních:

Do 2. července bude zveřejněn počet volebních obvodů (v našem městě tradičně pouze 1), dále počet členů zastupitelstva (naše zastupitelstvo má 7 členů). Do 19. července musí subjekty, které chtějí vstoupit do volebního klání, podat své kandidátní listiny. V Rožmberku nad Vltavou se v několika posledních volbách utkala vždy sdružení nezávislých kandidátů. Takové sdružení musí předložit tzv. petici s určeným počtem podpisů. Podpisem této petice nedává občan sdu-

žení svůj hlas, ale vyjadřuje podporu vstupu sdružení do volebního klání. V našem městě potřebuje sdružení získat 27 podpisů oprávněných voličů. Do 25. července bude ještě možné upravovat kandidátní listiny a bude stanoven minimální počet členů okrskové volební komise, do které pak mohou volební subjekty delegovat členy. Takto vzniklá volební komise zasedne nejpozději 2. září. Do 20. září obdrží voliči hlasovací lístky. Na rozdíl od voleb komunálních je možné pro volby senátní vyžádat si voličský průkaz a tudíž volit mimo volební okrsek, ale v rámci volebního obvodu.

Nyní se již můžeme těšit na předvolební soupeření a přát našemu městu, aby z voleb vzešlo funkční a pracovité zastupitelstvo se silným mandátem. Takové zastupitelstvo pak jistě zvolí správnou starostku nebo starostu města. Přeji nám všem šťastnou ruku ve volbách a samozřejmě...krásné prázdniny a příjemnou dovolenou.

Mgr. Bohuslav Čtveráček

Soubor usnesení z jednání zastupitelstva Města Rožmberk nad Vltavou konaného dne 28. 4. 2022 od 17:30 hodin v zasedací místnosti

Usnesení č. 2022/33/1

Zastupitelstvo Města Rožmberk nad Vltavou

I. schvaluje:

zapisovatele zápisu Mgr. D. Fröstlovou

II. schvaluje:

ověřovatele zápisu Mgr. Drahomíru Čížkovou
a Ing. Veroniku Krotkou

III. schvaluje:

program jednání

Bod č. 1 | Výběr lesníka a OLH pro lesy Města Rožmberk nad Vltavou

Zastupitelstvo Města Rožmberk nad Vltavou

I. bere na vědomí:

doporučení výběrové komise, která nejprve informuje, že se při svém zasedání a hodnocení přijatých nabídek neřídila zákonem o veřejných zakázkách, ale občanským zákoníkem, dále předkládá zápis z jednání výběrové komise, kde je doloženo, že v původní Výzvě na podání cenových nabídek na funkci lesníka a odborného lesního hospodáře v lesích města Rožmberk nad Vltavou nedoložil ani jeden z účastníků výzvy kompletní požadované dokumenty a nebylo tak možné učinit výběr.

II. schvaluje:

v co nejkratší době vypsání nové Výzvy na podání cenové nabídky pro funkci lesníka a odborného lesního hospodáře pro lesy v majetku města Rožmberk nad Vltavou v součinnosti se Svazem vlastníků obecních lesů.

Bod č. 2 | Finanční dar

Usnesení č. 2022/33/3

Zastupitelstvo Města Rožmberk nad Vltavou

I. schvaluje:

poskytnutí finančního daru ve výši 10 000 Kč pro handicapovanou žadatelku za účelem zakoupení hygienických pomůcek.

Bod č. 3 | Rozpočtové opatření č. 11/2021 a 13/2021

Usnesení č. 2022/33/4

Zastupitelstvo Města Rožmberk nad Vltavou

I. schvaluje:

rozpočtové opatření č. 11/2021 v částkách:

Příjmy:	639 958,65 Kč
Výdaje:	13 410 Kč
Financování:	- 626 548,65 Kč

Usnesení č. 2022/33/5

Zastupitelstvo Města Rožmberk nad Vltavou

I. schvaluje:

Rozpočtové opatření č. 13/2021 v částkách:

Příjmy:	1 067 280 Kč
Výdaje:	0 Kč
Financování:	- 1 067 280 Kč

Město Rožmberk nad Vltavou přeje všem ČERVENCOVÝM oslavencům hodně zdraví, štěstí, radosti do dalších spokojených a krásných let.

Bušovský Vítězslav
Davidová Eliška
Dobiáš Bohumil
Fellegiová Eva
Fischer Jaroslav
Fröstl Vojtěch
Fröstlová Hana
Hanuš Jan
Hockicko Roman

Chládek Antonín
Jamriková Anna
Karllová Emilie
Krabatsch Severin
Krabatschová Marta
Krajča Lukáš
Krajčová Vlasta
Krotká Jana
Loško Ladislav

Loško Ladislav ml.
Mondeková Kateřina
Nechvátalová Věra
Novák Martin
Nováková Marie
Oros Miroslav
Pernecký Matyáš
Pígl Radim
Polák Milan

Přichovská Rozárie
Střihavková Irena
Svobodová Kateřina
Šístková Ella
Šístková Iveta
Šístková Růžena
Valicsek Jakub
Valičková Markéta
Vobořilová Adéla

Město Rožmberk nad Vltavou přeje všem SRPNOVÝM oslavencům hodně zdraví, štěstí, radosti do dalších spokojených a krásných let.

Adamko Viliam ml.
Adamko Zdeněk
Bezděka Michal
Bieblová Denisa
Dmitriev Kirill
Dmitrieva Alena
Dobiášová Daniela
Fröstl Jan
Fröstl Willibald

Gondek Jiří
Chmela Roman
Chmelař Jaromír
Kohout Jaroslav
Kohoutová Veronika
Kotucz Laura
Krchová Jolana ml.
Kronika Ondřej
Kudera Ladislav ml.

Kuthan Vlastimil
Liklerová Milena
Makovec Miloš
Mondeková Aneta
Němčková Šárka
Pernecká Eva
Peterková Věroslava
Petráková Marta
Poláková Antonie

Pudelková Renata
Skipala Richard
Střihavka Václav
Svobodová Anna
Švéda Zdeněk
Úlehlová Jitka
Urbancová Lucie
Valičková Lenka

OSLAVA 100 LET SDH PŘÍZEŘ

V SOBOTU 3. ZÁŘÍ 2022
SE OD 14 HODIN KONÁ V HASIČSKÉ
ZBROJNICI NA PŘÍZEŘI
OSLAVA 100 LET VÝROČÍ
SDH PŘÍZEŘ.

U TÉTO PŘÍLEŽITOSTI BUDE VYSVĚCEN
PRAPOR, NEBUDE CHYBĚT HUDBA,
OBČERSTVENÍ A DOBRÁ ZÁBAVA.

TĚŠÍME SE NA VÁS!

**Město
Rožmberk nad Vltavou**

**přeje paní
Jarmile Kronikové st.**

k životnímu jubileu

VŠE NEJLEPŠÍ

Poděkování za humanitární pomoc pro ukrajinské maminky s dětmi

Jako by to bylo včera, kdy zámek „ožil“ a mezi jeho zdmi našly útočiště a bezpečí ukrajinské maminky s dětmi, dva pánové staršího věku a jeden pesek. Válka na Ukrajině bohužel stále trvá a složení se neustále mění. Některé maminky s dětmi odjely, jiné (či stejné) zase přijely...

Ráda bych tímto velmi poděkovala všem obyvatelům Rožmberka nad Vltavou včetně našich přilehlých osad, za pochopení, porozumění a také trpělivost.

Město Rožmberk nad Vltavou v prvních dnech po příjezdu ukrajinských maminek s dětmi financovalo ze svého rozpočtu základní hygienické potřeby, kojeneckou stravu a léky v částce nepřekračující 10 000 Kč. Následně se na základě aktuálních informací a výzev na facebooku města zvedla vlna solidarity a Vaší humanitární pomoci. Místní maminky neváhaly darovat kočárky pro miminka, vaničky, nočníky, nakupovaly nové oblečení či připravovaly to, které již odložily po svých dětech. Nashromáždilo se velké množství oblečení pro děti i dospělé a co nebylo využito zde, odváží

si pravidelně Český Červený kříž. Kamarádky, maminky, babičky, tety, spoluobčané, děkuji Vám za ně.

Ačkoliv mají „naše maminky“ zajištěnou stravu, snažím se průběžně prostřednictvím dárců zajistit vše ostatní. I Vy jste samozřejmě do průjezdu městského úřadu nosili trvanlivé potraviny, kojeneckou stravu či hygienické prostředky a jiné zásoby, ze kterých bude možné ještě nějaký čas čerpat a vozit je na zámek. Bohužel by to pro tak velké množství lidí dlouhodobě nestačilo, z tohoto důvodu pravidelně kontaktuji Potravinovou banku Jihočeského kraje, která se vždy snaží částečně doplnit chybějící. Záměrně jsem nikoho konkrétního nejmenovala, protože Vás místních, přespolních blízkých či vzdálených bylo tolik, že by mi to vydání zpravodaje asi nestačilo. Nicméně i přes to si dovoluji uvést dvě dámy, paní Evu a Jarmilku (od které si můžete v tomto vydání zpravodaje přečíst zajímavý příspěvek) z Národního památkového ústavu v Českých Budějovicích, které se o naše maminky také dlouhodobě a s láskou starají. Paní Eva zajišťuje finanční prostředky od svých kolegů a nakupuje potraviny, a to zejména

Žeňa s paní Evou Neprašovou

nedostatkové ovoce, zeleninu, mléčné produkty a léky. Paní Jarmilka vozí plechy buchet, které společně se svou maminkou pečou pravidelně dětem na přilepšení a druhé večeri.

Děkuji všem, kteří přispěli na transparentní účet, jenž byl zřízen za účelem finanční humanitární pomoci. Z tohoto účtu je v současné době financována učitelka českého jazyka. Dále byly například objednány léky, kterých je při tak velkém množství lidí, včetně dětí a vysoké nemocnosti po několikadenním cestování sem, za bezpečím a svobodou, opravdu potřeba.

Co říci závěrem? Pokud byste rádi pomohli a jejich osudy Vám stále nejsou lhostejné, neváhejte se na mne prosím obrátit. Každý má na „ně“ svůj názor, upřímně řečeno, možná jsem již trochu zaujatá, neboť s nimi trávím opravdu hodně svého volného času a můj názor není rozhodně negativní. Ale vždy říkám, jsou to opravdu Ti, kteří odjízďeli ve spěchu

a slyšeli bombardování, schovávali se ve sklepích a dlouho cestovali. Jsou to maminky s malými dětmi či například babička s 4 letou vnučkou, která kvůli Covidu přišla o maminku, handicapované děti. Přijíždí noví, odjíždí a opět se sem vrací. Nebylo to s nimi mnohdy jednoduché, pláč střídal hněv, emoční vypětí bylo a je velmi velké, ale i přesto vnímám skutečný vděk. Nejlépe to znázorňuje obrázek, který visí na zámku v hale a který poukazuje na to, že děkují rožmberským občanům a České republice, nicméně myslí a pláčou pro rodnou zemi Ukrajinu.

Ing. Veronika Krotká

Stará škola čp. 7 v Rožmberku nad Vltavou

Mluvíme-li v Rožmberku o „bývalé škole“, většinou místních obyvatel se vybaví bývalá školní budova čp. 83 u mostu přes Vltavu, postavená v letech 1880–1881. Ovšem dějiny školství jsou v Rožmberku mnohem starší a sahají až do středověku. Patronem školy po celou dobu její existence byl totiž vyšebrodský klášter (založený roku 1259), který se snažil podporovat společně se zbožností také vzdělání. Zřejmě od samého počátku byl v Rožmberku výuce dětí (a bytu učitele) věnován vlastní dům. Něco takového rozhodně nebylo všude obvyklé – například vyhlášená Kindermannova škola v Kaplici sdílela koncem 18. století jeden objekt spolu s chudobincem, v Kájově se děti přes den učily v místní hospodě, neboť se tam šenkovalo až odpoledne.

Nejstarší zmínka o škole v Rožmberku pochází z roku 1369, kdy jí Jošt z Rožmberka odkázal kopu pražských grošů, z které mělo město platit učitele. Kde se škola tehdy nacháze-

la, nám zatím není známo. S jistotou však víme, že před vznikem nové školní budovy v roce 1881 se vyučovalo v dnešním domě čp. 7 poblíž farního kostela. Jeho obnovená sgrafitová výzdoba se hlásí (i svým letopočtem 1581) až do 16. století. Tato datace je v souladu s tím, že výstavbou školy bylo zaslepeno gotické okno někdejší hřbitovní kaple sv. Kateřiny (dnešní čp. 6). Nové archeologické nálezy odhalily v suterénu domu čp. 7 středověké zdi, nelze však zatím prokázat, že by byly pozůstatkem starší školní budovy.

V této škole byl umístěn byt učitele a pouze jedna učebna, kam se dle plánu z roku 1834 mělo směstnat 140 žáků. I když děti do školy nechodily pravidelně, neboť často byly zaměstnány domácími a polními pracemi, byly podmínky pro výuku velmi těžké. Obrázek o tom nám podává osvěcenský učitel Ferdinand Kindermann, který roku 1772 přišel do kaplické školy. Setkal se tam totiž s velkou nekázní dětí: „Všechny

děti, malé i velké, byly pohromadě v jedné místnosti. Jedny volaly, abych jim nalámala chleba, jiné chtěly nějaké mléčné jídlo a další, další – zdálo se, že nechtějí vůbec nic. Z nedostatku nutného dozoru nemohla být udržena disciplína a děti si dělaly, co chtěly. Hned jedno vyběhlo z řady, hned jiné přiběhlo ke stolku. Zatímco jedno hlasitě odříkávalo svou lekci, druhé něco nesrozumitelného žvatlalo, třetí si samo pro sebe něco breptalo nebo opakovalo slova po tom prvním. K tomu děti chodily do školy jen tehdy, když nevěděly, jak jinak strávit čas. Kantor sám nebyl prostě schopen tomuto chaosu nějak zabránit. Vyučoval tak, jak ho tomu naučili, a zdatného pomocníka si nemohl najmout pro svůj nízký příjem.“

Protože na konci 18. století počet žáků v Rožmberku stoupl na 180, začalo se mluvit o přístavbě ke stávající škole. K tomu však nikdy nedošlo. V roce 1829 byla pronajata druhá učebna v jiném domě v Rožmberku. Je jistě zajímavé, že do této školy

chodily i židovské děti. Počet školních dětí stále rostl a situace byla stále napjatější. Roku 1860 již mělo do školy chodit 380 žáků, zatímco dvě stávající učebny jich mohly pojmout dohromady nanejvýš 170. Krajský úřad tehdy konstatoval, „že škola je přeplněná a děti musí zčásti sedět na zemi, což je škodlivé pro zdraví učitele i dětí a přesměru namáhavé i pro učitelský personál.“ Roku 1861 byla pronajata třetí učebna a místnost pro podučitele v domě čp. 80, místnost pro čtvrtou třídu byla roku 1876 pronajata v domě čp. 25.

Dlouho plánovanou změnu přinesly až roky 1880–1881, kdy konečně byla postavena nová, prostorná školní budova čp. 83, která obsahovala pět tříd. Ve staré škole čp. 7 byly posléze zřízeny byty.

*Mgr. Jarmila Hansová, vedoucí oddělení průzkumů
v Národním památkovém ústavu,
územním odborném pracovišti v Českých Budějovicích*

Město Vyšší Brod pomáhá dětem z Ukrajiny

Každou středu jezdí pracovníce OSV do Rožmberka nad Vltavou tvořit s dětmi a maminkami z Ukrajiny. Jde přibližně o dvacet dětí ve věku od 3 až 12 let. Vždy se snažíme kreativně vyplnit čas těchto dětí, aby alespoň trochu zapomněly na to, co se kolem nich děje. Tento projekt podpořila Rada Města Vyšší Brod, které tímto velmi děkujeme. Naše tvořivá dílnička má vždy velmi pěknou atmosféru. Snažíme se dětem z Ukrajiny ukázat, jak se žije tady v Čechách, jaké jsou tu zvyky a tradice.

Za OSV referent Lucie Kubíčková

Foto: Lucie Kubíčková

Foto: Ing. Veronika Krotká

Buquoyský Rožmberk a jeho památné objekty spoluutvářející kulturní identitu města (Nový zámek – krajinářský park, část 4.)

„Umění je to největší a nejvznešenější v životě, neboť je to tvorba k užitku lidstva. Podle svých dovedností jsem toto přenesl do království (oblasti) přírody.“

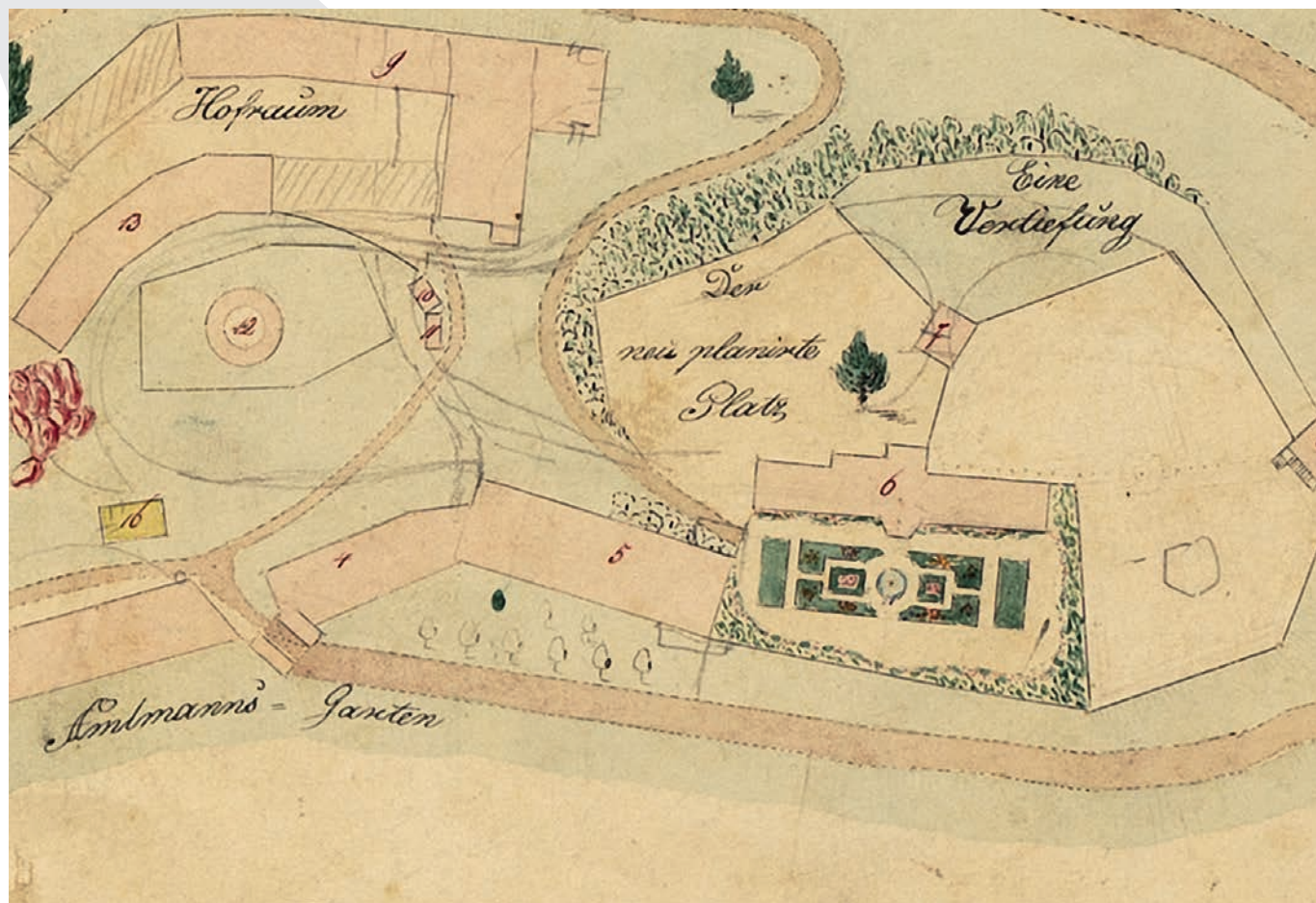
Hermann Pückler

Tento slavný výrok knížete **Hermana Pücklera** (1785–1871), inspiroval hraběte Jiřího Jana Jindřicha (1814–1882), aby učinil na svých jihočeských panstvích (Rožmberk a Nové Hrady) to samé.

Nejdůležitějšími faktory při tvorbě krajinářského parku, které ovlivňovaly i hraběte Buquoye, jsou následující: Park je volnou přírodou (s množstvím vyhlídek, promenádních cest a drob-

nou architekturou, atd..). Invazivní zásah člověka do něj by měl být co nejmenší.

Důležitou roli během komponování romantického krajinářského parku hraje vodní element, neboť právě zde platí více než kdy jindy skutečnost, že voda je solí krajiny. Proto by měl každý krajinářský park obsahovat rozličné vodní prvky (ať již hovoříme o přírodní nebo o umělé vodní ploše založené člověkem). Vodní element (např. řeka,

Zdroj: SOA Třeboň, Rodinný archiv Buquoy a Velkostatek Rožmberk

jezero, rybník nebo vodopád) vždy umocňuje a pozdvihuje prožitek z krajiny, stejně tak jako vegetace v něm žijící (viz fotografie).

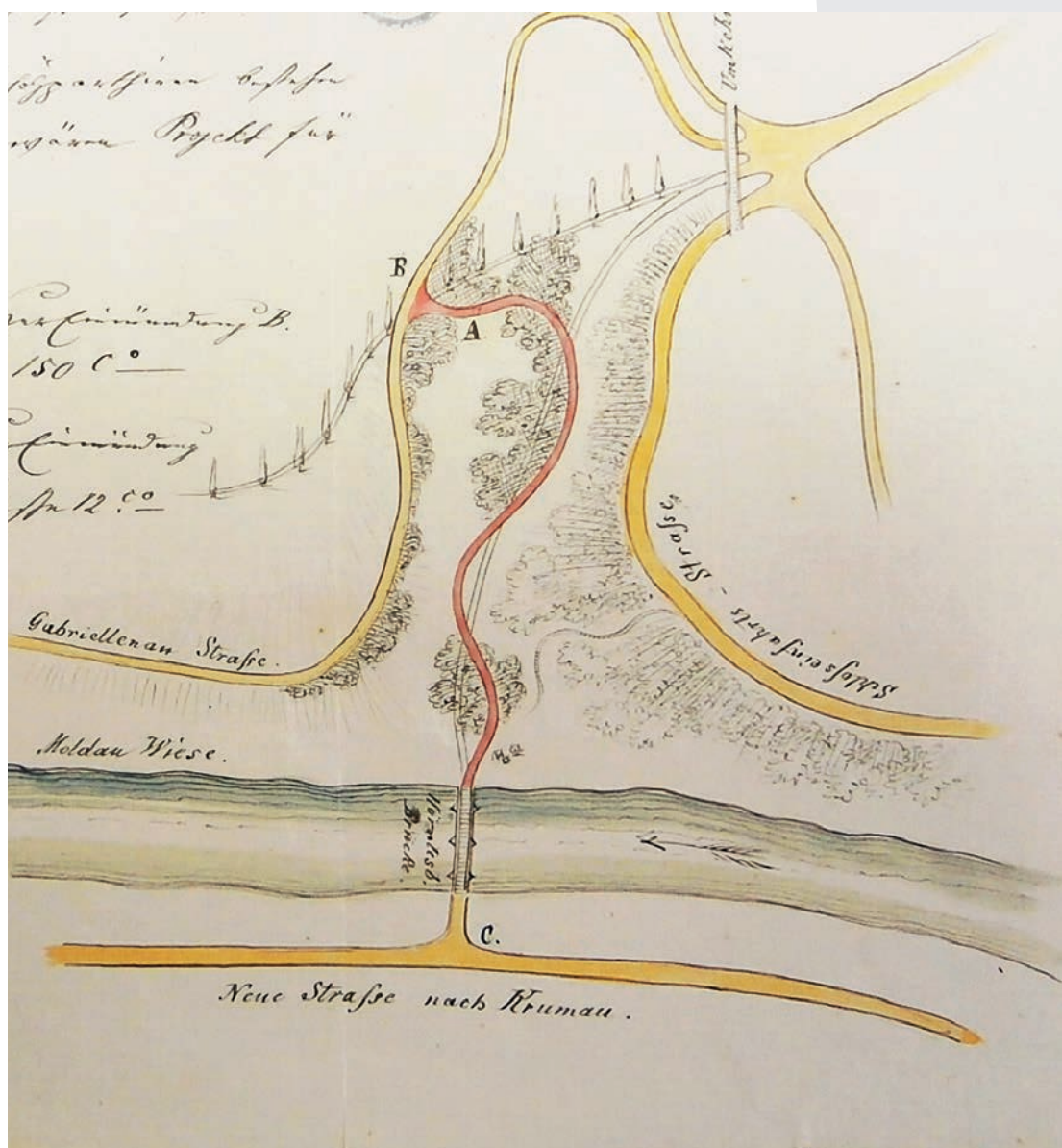
Výsadní roli v rámci šlechtického sídla a krajinářského parku také zaujímají promenádní, příjezdové cesty a romantické vyhlídky do blízkého i vzdáleného okolí. Během jejich utváření je dobré mít na paměti, že ... „**všechny cesty vedou do Říma**“, to znamená, že všechny cesty vedou k zámku, hradu nebo paláci. Těž stromové aleje (např. lipové, kaštanové nebo topolové) jsou nedílnou součástí kompozičního záměru krajinářského parku u každého panského sídla. Vytváří hmotu přírodní galerie (muzeum v přírodě) a podtrhují umělecký prožitek z ní.

Příroda v Rožmberku dodnes zůstává nespoutaná a živelná, plná rozmanitých, tajuplných zákoutí a romantických vyhlídek, které jsou pozůstatkem doby Buquoyů.

Již v první polovině 19. století zakládá **Jiří František August Buquoy (1781–1851)** krajinářský park v Rožmberku pod vlivem své ženy **Marie Gabriely Buquoyové (1784–1863)**, roz. Rottenhanové a jejího díla na Červeném Hrádku.

Gabrielin park/luh (nazvaný podle hraběnky **Gabriely Buquoyové**) se rozkládal v místech jižnějšího meandru Vltavy a byl propojen s hradem cestou procházející komunikací vedoucí k **hospodářskému dvoru Metlice** ležící v sedle mezi tak zvaným Zámeckým a Tomášským vrchem. Na práci svého otce kontinuálně navazuje hrabě Jiří Jan Jindřich, který zde vytvořil komponovanou síť cest zapadající do návrhu anglického parku. V roce 1852 došlo k propojení **Sofiiny vyhlídky** (pojmenované podle **Sofii Terezií Buquoyové**) s Gabrieliným luhem a další promenádní cestou, na které byla realizována tak zvaná **Jiřího vyhlídka**.

V letech 1862 zde byly položeny základy pro stavbu **Švýcarské chaty**. Podél Vltavy vznikla další promenádní cesta, **tak zvaná Magdalenina cesta** (věnována **Marii Magdaleně z Biglia**, provdané hraběnce Buquoyové, manželce císařského generála Buquoye).

Zdroj: SOA Třeboň, Rodinný archiv Buquoy a Velkostatek Rožmberk

V roce 1857 vznikl návrh na projekt tak zvaného Vysokého mostu, který propojoval nově založený **Karlův park** (pojmenován po císařském generálovi **Karlovi Bonaventurovi Buquoyovi**) na svahu Tomášského vrchu se zámeckými zahradami s množstvím gloriétů a altánů.

Karlův park se rozprostíral mezi zámekem a tzv. Švýcarskou chatou. Z jeho vrcholu se pozorovateli naskytly zajímavé perspektivní pohledy na důležitá místa, která zastupují kontemplativní prvek buquoyského krajinářského parku na Rožmberku – **křížová cesta a kaple sv. Anny na Studenci, Poutní místo Svatý Kámen a pozdně gotický kostel sv. Mikuláše** (dříve Panny Marie), v jehož podzemí se údajně nachází pohřbené tělo císařského generála Buquoye. Stejně tak i řada kapliček, které se zde nachází.

Mgr. Veronika Polnická

Léto na Státním hradě Rožmberk

Prázdniny jsou v plném proudu a turistická sezóna na hradě samozřejmě také. Připravili jsme i letos spoustu zajímavého. Od července je v galerii hradu k vidění volně přístupná výstava „Buquoyové a slavnostní okamžiky rodinného života“, kterou se připojujeme k letošnímu tématu Národního památkového ústavu Rok šlechtických slavností. Výstava dává nahlédnout do soukromých oslav v kruhu rodiny a společenských slavností, kterými se Buquoyové bavili v 19. století.

Těšit se i letos můžete na osobnosti, které přijaly pozvání v rámci projektu S hostem na Rožmberku. Prvním z hostů bude ve čtvrtek 7. července Ladislav Špaček, novinář, popularizátor společenské etikety, spisovatel a někdejší mluvčí prezidenta Václava Havla. Dalším potvrzeným hostem pak je ve čtvrtek 25. srpna Jaroslav Plesl, herec a velký fanda hradů a zámků, který se v pořadu ČT Skryté skvosty na chvíli stal průvodcem nejen na hradě Rožmberk.

Jak už jsem avizovala dříve, poslední srpnovou sobotu Vás zveme na Hradozámeckou noc, kde kromě večerních prohlídek nabídneme také zajímavé přednášky na nádvoří hradu. Kromě Ing. Jiřího Šindeláře, který bude mluvit o výzkumech prestižních historických míst a uměleckých děl, bude přednášet také ředitel Milevského muzea pan Vladimír Šindelář o rytířských turnajích a naše kolegyně Mgr. Veronika Polnická o soukromých slavnostech rodiny Buquoy.

Těšíme se na Vás a věříme, že si některou z akcí užijete s námi a hrad Rožmberk bude i vaším letním cílem.

*Za tým hradu Rožmberk Andrea Čekanová,
kastelánka*

Foto: Mgr. Andrea Čekanová

Foto: Mgr. Andrea Čekanová

Můj otec – Jiří Šalamoun

Foto: Martin Říha

Dům v Rožmberku zakoupil táta v roce 1970, nebo alespoň to byl první rok, kdy jsme do tohoto malebného městečka u čisté Vltavy poprvé přijeli strávit společné prázdniny. Táta, jak mi kdysi vyprávěl, měl původně vyhlídnutý jiný objekt, jež stál kousek nad hlavním náměstím, nad tehdejší domem, v němž byly v přízemí potraviny, jež spravovala rodina Pffetrova, a spotřební zboží v prvním patře, které vedla rodina, na jejíž jméno si nyní nevzpomínám. Bydleli na konci mostu směr hrad, v tmavě růžovém domě a pán byl často vykloněn v okně a pozoroval okolí* (**Příchovských – pozn. redakce*).

Otec tehdy usoudil, že by jej zahrada tohoto prvního vyvoleného objektu zmáhala, a tak si vybral dům, který prodával tehdejší kostelník, jež se chystal odjet za svojí dcerou do Českých Budějovic (*p. Urban – pozn. redakce*). Jako dítě mě velmi mrzelo, že jsme neměli větší zahrádku, než tu malou pod okny, vedoucí směrem na malé náměstí s kašnou. K tomu byl vzadu podivný dvorek, jež nebyl ohraničen a ač zřejmě patřil k našemu domu, užívali jej všichni.

Táta si Rožmberk oblíbil hned z několika důvodů. Představil mu jej jeho oblíbený přítel a dramaturg Honza Poš, se kterým

se vzájemně předháněli, kdo z nich sehnal v tom kterém antikvariátě lepší knížku, obzvláště speciální modlitební knížečky. Po celý život si vykali a oslovovali se příjmením, teprve později, možná právě díky Rožmberku, se začali oslovovat křestními jmény, což už bylo značné vyslovení blízkosti. Mně se to líbilo a dodnes mi připadá, že je tato varianta elegantní a svá. Na rozlučce s mým otcem, která se konala v divadle Ypsilon,

se při vzpomínce na tatů zmínil pan Jan Kanyza, jež měl tu samou zkušenost s tátou, který byl kmotrem jeho dcerunky Báry a okomentoval to slovy: „Líbilo se mi to vykání, protože tykat si umí každý blb“.

Dalším důvodem, proč zrovna padl výběr na Rožmberk, byl fakt, že šlo o místo klidné, jež bylo městečkem a ne vesnicí, uprostřed krásné přírody a všude okolo něj byla kultura, architektura, krása lidské tvořivosti.

Ještě tu byl jeden bod navíc – vše se odehrávalo v době socialismu – z Rožmberka to nebylo daleko k nedalekým hranicím do Rakouska.

Náš dům nabízel úkryt před teplem během parných lét a před během městského života. Otec dlouhé roky trpěl sennou rýmou a tak v jisté době vyhledával přístřeší, kde by se mohl ukrýt a přežít. Často jej popadaly záchvaty rýmy a kýčání a špatně se mu dýchalo. Tady to bylo jiné. Tady se mu dařilo dobře a rád tu pracoval.

Cesta z Prahy do Rožmberka je dodnes dlouhá, ale tehdy byla vlastně skoro nepřekonatelná, protože sem jezdil pouze jeden jediný autobus, a to vždy v sobotu o 5. hodině ranní a zpět v neděli se odjíždělo z hlavního rožmberského náměstí v 15.00, takže bylo jasné, že víkendová pohoda se nekoná.

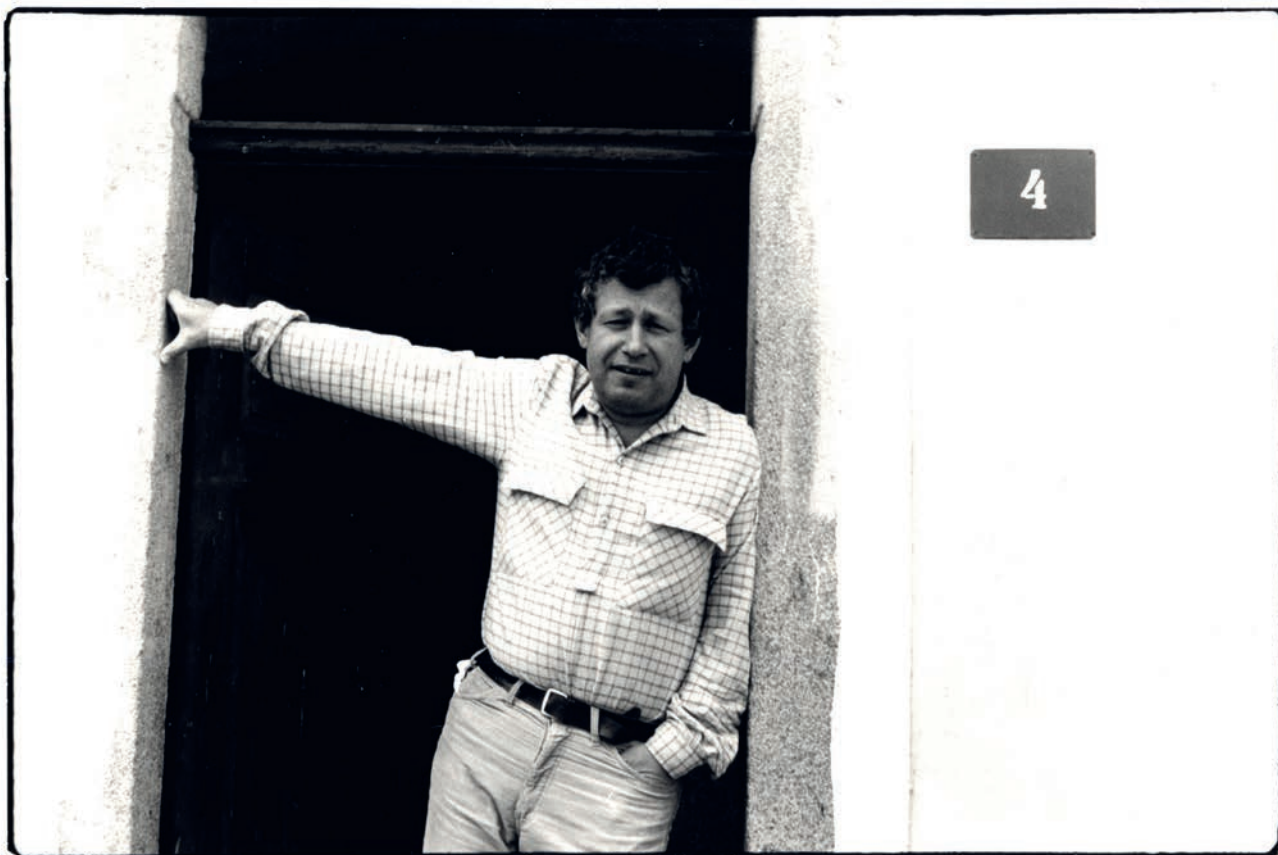
Táta si tedy balil práci na týden, občas brával i našeho psa Elstera, zvaného Šoula, prvního bobtaila co jsme měli a psa,

Jiří Šalamoun s Elsterem

Jiří Šalamoun a Ens v Pařížské ulici – ateliér

Jiří Šalamoun v Rožmberku

o kterém se dodnes vypráví historky, včetně nepravosti, jako že byl předlohou Maxipsu Fíkovi.

Ale o tom dnes nebude řeč. A s tímto psem jezdili tím drkotajícím se autobusem, jež stavěl ve Vodňanech asi na 20 minut a pak měl ještě další pauzu ve Větrní, což bylo po každé na omdlení, díky strašnému pachu tamější papírny. Nikdy jsem nechápala, jak mohou lidi bydlet okolo ní. Jak to mohli proboha přežít? Se psem prý jezdili spolu v autobuse tak, že Šoula seděl vedle táty na tom umakartovém dvousedaadle a společně se kodrcali zleva doprava a zpět.

Táta byl nejen dobrým výtvarníkem, řekla bych bez nadsázky, skvělým, jedinečným, originálním. Byl ale také velmi chytrý a vzdělaný a zajímal se o vše nejen co se týkalo kultury. Co bylo na jedné straně zajímavé, bylo na straně druhé stinnou stránkou, neboť jsme nikdy nenavštívili vzdálenější okolí, jako třeba Lipno, když tam nebyla pozoruhodnost. Kde nebylo památky, tam se nejelo.

Do Rožmberka si našla cestu i další z přátel naší rodiny, spolupracovnice tehdy velmi ceněného časopisu Film a doba, který erudovaně popisoval slavné dění okolo filmu a mezinárodních filmových festivalů, jako byly Berlinále, Cannes, atd.,. Moji oba rodiče s tímto časopisem spolupracovali a máma dělala celou grafickou úpravu, která se tehdy připravova-

la pouze a jen ručně, žádné počítače, kopírky, nic. Doma hezky na stole. Spolu s tátou v něm měli na starost zadní část, jež se týkala animované tvorby. Mluvím o paní Evě Hepnerové, známé více jako Zaoralové. Eva Zaoralová, jež byla významnou redaktorkou tohoto časopisu a odbornicí na italský a francouzský film, koupila, nejspíš na doporučení mého táty, domek v Rožmberku, jež se nachází na druhé straně řeky. Spolu se svou dcerou Klaudií a celou její rodinou zde trávila prázdniny stejně jako my. Eva se později stala významnou kreativní ředitelkou filmového festivalu v Karlových Varech, jež vedla spolu s panem Jiřím Bartošskou, který je jeho výkonným ředitelem. Eva zemřela ještě před mým tátou. Znali se víc jak čtyřicet let.

Rožmberk táta opustil před několika roky, když už nemohl kvůli špatnému zdraví dojíždět a prodal dům rodině Čtveráčků, která zde zapustila kořeny.

Jak by řekl otec: „Cesty Páně jsou nevyzpytatelné a tím zajímavé a napínavé, a ne vše, co vypadá dobře, je vskutku posun k lepšímu, a ne vše špatné je doopravdy jen zlé. Amen.“

Barbara Šalamounová, 31. května 2022,
přesně dva měsíce po tátově úmrtí, v pražské, vinohradské
írské hospodě za tenisového utkání
Nadala a Djokoviče – stav 1:5 pro Nadala

Jak dobře znáte své okolí?

Foto: Mgr. Drahomíra Čížková

Prohlédněte si pozorně tyto snímky. Jsou vám povědomé? Již jste je někdy viděli? Kdepak to asi bylo... Možná víte, možná ne. Na rozřešení si opět musíte nějaký čas počkat.

ŘEŠENÍ Z MINULÉHO ZPRAVODAJE:

Na snímku byla vyfotografována šibenice historického města Rožmberk, jejíž zbytky stojí na vrchu, kterému někteří říkají Šibeničák, správně se nazývá Šibeničník. Toto místo najdete

Foto: Mgr. Drahomíra Čížková

na pravé straně silnice z Rožmberka nad Vltavou směrem na Hrudkov. Dnes zalesněný vrchol měl popraviště s pohledem na město Rožmberk. Několik desítek metrů od silnice zde ještě naleznete zbytky zdiva ze spodní části šibenice. Ta zde stávala již ve 14. století. Roku 1765 bylo městu Rožmberk právo soudit a popravovat odebráno.

Mgr. Drahomíra Čížková

OKÉNKO do naší historie – – Poděkování

V prvním lednovém vydání našeho zpravodaje jsem Vás vyzývala ke spolupráci při psaní rubriky „Okénko do naší historie“. Ráda bych tímto velmi poděkovala paní Elfridě Krabatschové, která poskytla mnoho cenného materiálu ze své rodinné sbírky, ze kterého lze do budoucna čerpat.

Ing. Veronika Krotká

Foto: Ing. Veronika Krotká

Rodinná sbírka E. Krabatschové

Úklidová akce

Všichni máme jeden společný domov – planetu Zemi. Ať se nacházíme kdekoli, měli bychom o ni pečovat a chovat se s respektem a vděčností. Touto myšlenkou se řídí i „naše“ ukrajinské maminky a děti, a proto se ve čtvrtek 12. května pustily do velkého úklidu širokého okolí zámku. Děti s nadšením běhaly s odpadkovými pytlíky a sbíraly vše, co do přírody nepatří. Výsledkem byla čistá krajina a dobrý pocit.

Foto: Dagmar Fiserová

Foto: Bc. Jana Adamko

Pohádkový den dětí

V sobotu 4. června byla na fotbalovém hřišti v Rožmberku nad Vltavou k vidění zajímavá skupinka tvořená čertem, čarodějnící, Popelkou, Šípkovou Růženkou, Bořkem stavitelem, Hasičem Tomem a vodníkem Česílkem. V jejich čele stála Pohádková babička vítající příchozí děti úsměvem a domácími koláčky. Po splnění úkolů na děti čekala odměna v podobě dárkové taštičky, limonády a zmrzliny. Po celý den mohly děti zdarma využít kolotoč či skákací hrad.

Poděkování patří všem „pohádkovým bytostem“ (Igorovi, Adéle Kronikové, Ivaně Krotké, Janě Krotké, Lucii Kubíčkové, Monice Sosnové, Jakubu Valickovi a všem hasičům) za laskavý přístup a Pizzerii na 95. Km spolu s Lar Café za výborné občerstvení. Děkujeme!

Foto: Ing. Veronika Krotká

Foto: Bc. Jana Adamko

Foto: Ing. Veronika Křokla

Zeptali jsme se dětí a maminek

- I. Je v Rožmberku nad Vltavou dostatek možností, jak trávit volný čas (hřiště, akce apod.)?
- II. Je pro Vaše děti zajímavější pravidelná aktivita nebo jednorázová akce?
- III. Jaký kroužek by se Vám líbil?
- IV. Jaká akce se Vám v poslední době líbila nejvíce?

1. „Ano, akce je snad každý měsíc a hřiště nám stačí. Jen tedy ten kroužek bychom uvítali.“
2. „Jednorázové akce nás baví, ale alespoň jeden kroužek by mohl být.“
3. „Pro naše kluky určitě hasičský, rybářský či skautský kroužek.“
4. „Nejvíce se nám líbilo Odpoledne s hasiči, a pak určitě Dětský den.“

1. „Ano. Hřiště je dostačující, akcí je dostatek.“
2. „Jednorázová akce.“
3. „Všeobecně sportovní, výtvarný.“
4. „Akce s Rožmberáčkem.“

1. „Ano, na tak malou obec skvělé zajištění pro malé děti. U těch větších nedokážu posoudit.“
2. „Rozhodně pravidelné aktivity přes zimu. Hlavně pro děti, které nechodí do školky, školy, ...“
3. „Každý kroužek, kde se děti setkají, je pro ně přínosem. Nám by se líbil tvořivý kroužek.“
4. „Dětský den.“

1. „Podle nás určitě ano.“
2. „Jednorázová akce.“
3. „Sportovní, například fotbal, nohejbal apod.“
4. „Ukázka hasičské techniky – Odpoledne s hasiči.“

Bc. Jana Adamko

Tvoř, hraj si a VYHRAJ | Namaluj Tvé (vysněné) prázdninové dobrodružství a obrázek přines na Městský úřad v Rožmberku nad Vltavou do konce prázdnin. Tři vybrané obrázky budou odměněny.